

Erfaringen bekræfte, at der indtraadte en Standsning i Uddannelsen af Sygepleierster, saa kunde det jo være tidsnok, synes mig, at stoppe med det Andet. Dette vil altid staa i Rigsdagens Magt, da det jo er en Bevilling, der skal gjentages hvert Aar. Det forekommer mig derfor, at naar man ser hen til Befolkningens Tærv, taler mest for at benytte ogsaa dette Middel til at tilvejebringe Sygehjælp paa Landet. Hvad Forslagets Nr. 1 angaar, forekommer det mig, at foruden de Grunde, den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen) anførte, kan tillige den Grund tale derfor, at det er dog ikke uensigtsmæssigt, at der er en Præmie, om jeg maa udtrykke mig saa, for den bedre Uddannelse, som Sygepleiersterne dog sikkert faae her i Hovedstadens større Høspitaler. Det er jo ganske vist, at naar man ikke kan faae det Bedste, maa man lade sig nøie med det Næstbedste. Jeg vil ogsaa gjerne indrømme, at der maaske kan være de Sygehuse i Provindserne, hvor Sygepleierster uddannes meget godt. Det har sin Fordel i visse Retninger, som det er bleven bemærket, at Uddannelsen foregaar der, men paa den anden Side er det vist, at der dog navnlig er en ganske anderledes Mængde forskjelligartede Sygdomstilfælde at se paa de store Høspitaler og bedre Leilighed til at blive øbet i de forskjellige Former og Maader, hvorpaa Sygepleien maa øves i de forskjellige Tilfælde, saa at der deri ligger en yderligere Opmuntring til, at der bør gives særlig Understøttelse til at lade Sygepleierster uddanne heri Kjøbenhavn under Tilsyn af „det røde Kors“. Det forekommer mig i og for sig ganske naturligt, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at selv om man gaar ind paa begge de Ting, jeg her taler om, baade Nr. 3 og Nr. 1, vil der ikke blive Spørgsmaal om at overskride, maaske ikke engang at naae det Beløb, der staaar paa Finantsloven som bevilget til dette Niemed.

Leth: Den ærede Ordfører bemærkede i sit Foredrag, at der er adskillige Punkter, som senere ville komme under senere Overveielse. Jeg erindrer ikke saa nøie, om det Punkt, som er Gjenstand for Vædringsforslaget under Nr. 89, hører til dem, som den ærede Ordfører saaledes omtalte, men da jeg ifølge min Livsstilling staaar Hof- og Stadsretten nær og har noget Kjendskab til Forholdene ved den, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale det Forhold, der er berørt ved Vædringsforslaget Nr. 89. Det forholder sig saaledes, som det ogsaa allerede er sagt i Anmærkningerne til Finantsloven, at Kopisterne ved Hof- og

Stadsretten i Virkeligheden gjøre samme Tjeneste som Assistenten under Justitsministeriet; men de staa kun paa Kopistgæge og ikke paa Assistentgæge. Jeg har tidligere her i Thinget haft Leilighed til at berøre, at deri ligger der et Misforhold; thi det forekommer mig, at Hof- og Stadsretten, Overretten, staaar paa et ligesaa høit Trin, saa at de Funktionærer, der arbeide under den, maa lønnes paa samme Maade som de tilsvarende Funktionærer under Justitsministeriet. Det vilde være en stor Hjælp for disse Funktionærer, dersom de fik en Gæge, der svarede til det Arbeide, de virkelig udføre, at de kom paa samme Trin og Lønnes paa samme Maade, som Assistenterne i Justitsministeriet nu lønnes. Hvad dernæst angaar Budene, staaar der i Anmærkningerne til Finantsloven, at Budene have en Løn af 735 Kr. aarlig. Det er vistnok, det maa jeg formode, en Gjennemsnitsløn, som dette Tal betegner; thi Forholdet er det, at 21 Bude ved Hof- og Stadsretten have en fast Løn af 720 Kr. og der er 3 ældre, som have en noget høiere Løn. 720 Kr. er jo en grumme lille Løn, som næsten Ingen kan leve af, end sige en Familiefader. Og saa her staaar Hof- og Stadsretten tilbage, thi ved Hof- og Handelsretten have Budene en fast Løn af 780 Kr. og ved Magistraten have de ældste Bude 1,000 Kr., de yngste 900 Kr. aarlig. Budene ved Hof- og Stadsretten maa derfor se at hjælpe paa deres meget flette pekuniære Stilling ved at gaa omkring og gratulere Njntaar hos Procuratorerne og paa andre Steder. De ere overmaade slet stillede, slettere end Budene ved de andre Institutioner, jeg har nævnt. De vilde allerede være meget glade, naar de kunde blive stillede som Budene ved Hof- og Handelsretten, end sige som Budene ved Magistraten. Jeg har troet at burde bringe disse Forhold paa Dmtale, som jo ikke ere saa almindelig bekendte, for at det ærede Udvalg mulig maatte finde Anledning til at tage den Post, som her er Spørgsmaal om, under Overveielse.

Suel: Der er et Par Vædringsforslag, om hvilke jeg skal tillade mig nogle ganske korte Udtalelser. Det er Vædringsforslagene Nr. 90 og 91, det ene vedrørende Skifteretten, det andet det saakaldte Pantekontor. Hvad det sidste af disse Vædringsforslag, det under Nr. 91, angaar, er der af den høitærede Minister forlangt 400 Kr. til Udsærdigelsen af nye Løsreregistre. Efter det Kjendskab, jeg har til Sagen, forekommer det mig, at denne Bevilling burde gives. Ikke alene forholder det sig vist saa, at de 20